

Ásany v etiopské Addis Abebě

Město Addis Abeba, neboli v amharštině „nová květina“, je staré pouze necelých sto třicet let.

Kozy, osli a opuštění psi pobíhající v ulicích, všude přítomní Etiopané a Etiopanky, výfukové plyny, nakyslá vůně indžéry (národního bezlepkového pokrmu, který připomíná srolovaný ručník s omáčkami či masem), žebrající děti na křižovatkách a modrá Lada – vozidlo, kterého si v hlavním městě Etiopie opravdu nelze nevyšimnout, neb slouží výhradně jako taxi. Město Addis Abeba, neboli v amharštině „nová květina“, je staré pouze necelých sto třicet let.

Vzniklo na termálních pramenech, které dnes pro své bazény využívají dva luxusnější hotely ve městě. Popud k jeho umístění dala královna Taitu svému muži Menelikovi II. v roce 1887. Původní Menelikův palác připomínající skromné stavení s doškovou střechou lze z Addis Abeby navštívit na nedaleké hoře Entoto (3200 m. n. m.), a připomenout si tak, proč zimomřivá královna po svém muži žádala přesun do nižšího místa s termálními prameny. V Addis Abebě je devět měsíců v roce slunečné počasí s modrým nebem téměř bez mráčku a průměrnou teplotou 25°C, jakmile však slunce předá štafetu měsíci, dokáže teplota klesnout i na 10°C. Není se tedy královně Taitu (jejíž jméno nese nejstarší hotel ve městě ze začátku minulého století) co divit, že s tímto nápadem přišla.

Proč je Addis Abeba Bruselem Afriky?

Do Addis Abeby se člověk nezamiluje jen tak snadno, pokud vůbec. Na první pohled město působí nesourodě, znečištěně a bez osvěžující zeleně, ačkoli pokud cizinec přiletí ze sousedního kameny pokrytého Džibutska, může se mu zdát, že přistál v zelené oáze. Evropským očím a plicím však parky a procházky městem chybí. Do Addis Abeby se nelétá ani za památkami, ani za kulturou, ale slouží především jako místo významných konferencí a pracovních setkání, protože zde sídlí Africká unie (sdružující od roku 1963 africké státy, aktuálně je členem Unie 54 zemí) a jedno z největších sídel OSN zaměstnávající přes dva tisíce lidí. Letadla s označením ADD jsou tudíž převážně obsazena lidmi v kancelářských oděvech s aktovkami či v menšině těmi, kteří se do Etiopie vypravili jako do jedné z dobrodružných destinací za účelem cestování. Pokud je však Addis Abeba místem vašeho dočasného domova, nezbyvá než čas trávit prací, četbou a sportem. Běh, kterým jsou etiopští atleti proslulí, se dá praktikovat především během oficiálních závodů (Velký etiopský běh na podzim, konající se pod záštitou světového Haile Gebrselassie, či různé krátké běhy, například na podporu žen v březnu), jinak podnebí a míra znečištění ovzduší působí spíše proti této sportovní aktivitě. Dále se nabízí tenis, fotbal, volejbal a v neposlední řadě i jóga, která si pomalu, ale jistě nachází své stoupence i z řad místních obyvatel Etiopie.

Lov jógového centra v Addis

Internet sice v Addis čas od času funguje, ale žádné oficiální webové stránky města s přehledem kulturních či sportovních aktivit neexistují, proto si každý sportovec či jogín musí svá místa objevit buď poptáváním, nebo sledováním nástěnek v místech, kde se vyskytují expati. Jóga sice v etiopské metropoli již není neznámým pojmem, ale studia či posilovny, kde se dá cvičit, by se mohla spočítat na prstech jedné ruky. Sportovní centrum Juventus, pečlivě ukryté za hlavním náměstím Mezcel, je dědictvím krátké italské kolonizační éry Etiopie (v letech 1936–1941) a nabízí kromě fotbalu, volejbalu, tenisu a juda i jógu. Centrum Juventus a středeční jóga v jeho útrobách byla i mým prvním pokusem. S nadšením jsem sbalila jógovou podložku, oblečení a skočila do auta. Malý sál s dřevěnou podlahou a zapálené svíčky s vonnou tyčinkou vypadaly slibně. Instruktorka Nathalie všechny vesele vítala na hodině. Jogínky byly převážně v seniorském věku, což by nevadilo, kdyby nebyly oblečené do halenek a běžných kalhot. Podezřelá... Po několika minutách cvičení se mi zastesklo po pražské powerjóze, protože hodina byla velmi zaměřená na dech a opatrné předklony a úklony. S nepropoceným trikem jsem se vrátila domů s rozhodnutím, že je potřeba hledat dál.

Konečně Tulsí!

Z různých zdrojů jsem se dozvíдалa o dalších dvou cvičitelkách praktikujících jógu v Addis. Jedna na svých stránkách dokonce propagovala i víkendy s jógou. Jak už to však v životě bývá, přání se někdy plní i náhodně a v momentu, kdy na ně zkrátka „dozraje čas“. A tak jsem jednoho dne obdržela pozvání na prezentaci vonných olejů a jejich účinků na zdraví člověka do ájurvédského centra. V Addis Abebě je převážná většina komunikací asfaltová, ale označení ulic není tak obvyklé, proto se místo na pozvánce hledá často dlouho a komplikovaně. Po nezbytném popojíždění a poptávání místních obyvatel nalézám ukazatel Tulsí - ájurvédské a jógové studio. Sláva! Prašná kamenitá cesta mě po chvíli zavedla k oranžovým stěnám místa, které zářilo pozitivní energií, jež vycházela i z majitelky Deborah, Etiopanky navrátilivší se ze Spojených států a Indie, kde jógu studovala. Oáza Tulsí kromě jógy (vinyasa, hatha, těhotenská a další) nabízela i zumbu, pilates či masáže a indickou parní lázeň, včetně ájurvédského poradenství. Malý sál pro patnáct až dvacet osob obložený světlým bambusem a okny protínající příjemnou místnost kolem celého obvodu jakoby lákal k rozložení jógové podložky.

www.tulsiaddis.com

Od seznámení k certifikátu

„Tulsí je má oáza jógy a jsem velmi vděčná, že ji mohu šířit právě zde v Addis. V jiných hlavních městech je studio jógy obvykle téměř na každém rohu, ale tady si připadám tak trochu jako průkopník, a to je velmi příjemný pocit,“ usmívá se Deborah v recepci svého studia a je vidět, že vybudováním tohoto místa se jí splnil jeden životní sen. Kromě jógy a dalšího cvičení se v Tulsí pořádají semináře zaměřené na zdravý životní styl, jako i přednáška na téma užití vonných olejů, která mne do tohoto místa původně přivedla. Už po několika minutách mi tehdy bylo jasné, že je Tulsí přesně to místo, které mi v Addis Abebě celou dobu chybělo. Slovo dalo slovo a po několika lekcích u Deborah jsem měla možnost si sama vyzkoušet roli předcvičujícího, a tuto cennou zkušenost jsem později využila při své závěrečné zkoušce instruktora powerjógy v Praze. A tak dnes, když vzpomínám na několikaměsíční pobyt v Addis Abebě, vybavuje se mi kromě jiných zajímavých zážitků i menší místnost obložená bambusem, zaplavená odpoledními slunečními paprsky dopadající na těla jogínů spokojeně cvičících na svých podložkách.

autor: Petra Vytečka Šedinová